

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 89/2018
24.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Вишег суда у Београду, против извршног дужника АА из ..., кога заступа Душан Петровић, адвокат из ..., одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној 24.05.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о приговору извршног дужника изјављеном против закључка јавног извршитеља И.НТ-32/2017 од 24.07.2017. године, стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Решењем Ипв 2/18 од 12.01.2018. године, Виши суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање по жалби извршног дужника АА из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Београду П 555/13 од 04.01.2017. године и по правноснажности решења списе уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио уступљену стварну надлежност, па је предмет уз акт Гж 1149/18 од 22.02.2018. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према стању у спису, решењем о извршењу наплате судске таксе Вишег суда у Београду П.555/13 од 04.01.2017. године, обавезан је таксени обвезник АА да у року од 5 дана плати судску таксу на тужбу и пресуду, а уколико не поступи по решењу, одређено је извршење преко јавног извршитеља. Према поуди о правном леку, против овог решења таксени обвезник може изјавити жалбу Апелационом суду у Београду у року од 8 дана. Закључком јавног извршитеља бр.

И. НТ-32/2017 од 22.03.2017. године одређено је спровођење извршења наведеног решења вишег суда о наплати судске таксе у износу од 293.280,00 динара и утврђени трошкови извршења у износу од 17.936,83 динара. Према поуци о првном леку, дозвољен је приговор против решења о накнади трошкова извршења, у року од 8 дана. Поднеском од 05.04.2017. године, извршни дужник је од јавног извршитеља тражио да му одобри плаћање износа од 293.280,00 динара у 10 једнаких рата. Закључком јавног извршитеља И.НТ-32/2017 од 24.07.2017. године одређено је средство извршења одређеног решењем о извршењу Вишег суда у Београду П.555/13 од 04.01.2017. године пленидбом пензије, ради наплате трошкова судске таксе у износу од 293.280,00 динара (став 1 алинеја 1), трошкова извршења по закључку од 22.03.2017. године у износу од 17.936,00 динара (став 1 алинеја 2) и трошкова извршења након закључка од 22.03.2017. године у износу од 3.511,00 динара као и трошкова који буду настали до окончања поступка (став 1 алинеја 3). Према поуци о правном леку, против овог закључка није дозвољен правни лек изузев у делу одлуке о трошковима поступка против ког је дозвољен приговор. Извршни дужник је поднеском од 08.08.2017. године изјавио приговор против закључка јавног извршитеља И.НТ-32/2017 од 24.07.2017. године у погледу одлуке садржане у делу става 1. алинеја 2. и 3. У приговору је између осталог наведено да је дужник платио судску таксу и испунио своју обавезу у смислу члана 74 ст. 1 тачка 6 ЗИО, због чега тражи обуставу поступка и сматра да није било основа за закључак о накнади трошкова у алинеји 2 и 3 става 1 изреке те предложио да се обустави поступак извршења и укине закључак јавног извршитеља од 24.04.2017. године у делу става 1 алинеја 2 и 3 изреке. По пријему приговора, јавни извршитељ је донео закључак И.Нт-32/17 од 10.08.2017. године, којим је застао са поступком извршења до доношења одлуке суда о приговору извршног дужника и списе доставио Вишем суду у Београду на одлуку по приговору. Извршни дужник је 22.11.2017. године поднео јавном извршитељу захтев за отклањање неправилности са предлогом да се делимично обустави поступак извршења истичући застарелост потраживања наплате судске таксе на тужбу. Решењем јавног извршитеља И.Нт-32/17 од 27.11.2017. године одбијен је као неоснован захтев за отклањање неправилности извршног дужника. Против тог решења дужник није изјавио приговор. Решењем ИПВ 2/18 од 12.01.2018. године Виши суд у Београду се огласио ставрно ненадлежним за поступање по жалби извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Београду П.555/13 од 04.01.2017. године и списе уступио Апелационом суду у Београду јер према садржини поднеска од 07.08.2017. године (достављен суду 08.08.2017. године) сматрајући да се ради о жалби на решење о извршењу принудне наплате судске таксе Вишег суда у Београду у предмету П.555/13 од 04.01.2017. године, а о којој жалби одлучује непосредно виши суд у смислу одредби чланова 74-81. Закона о извршењу и обезбеђењу. Апелациони суд у Београду сматра да не постоји жалба извршног дужника изјављена против решења о извршењу принудне наплате судске таксе Вишег суда у Београду П 555/13 од 04.01.2017. године, о којој би Апелациони суд у Београду као другостепени суд био надлежан да одлучује из разлога што дужник против тог решења није изјавио жалбу, већ је поднео молбу да се судска такса плати на рате, док је поднесак извршеног дужника од 07.08.2017. године јасно насловљен као приговор против закључка јавног извршитеља од 24.04.2017. године, о чему је надлежно да одлучује ИПВ веће истог суда, односно Вишег суда у Београду.

Правилан је закључак Апелационог суда у Београду да је поднеском од 08.08.2017. године извршни дужник изјавио приговор против закључка извршитеља од 24.04.2017. године у погледу одлуке о трошковима, што је изричито наведено како у уводу правног лека, тако и у његовом предлогу, којим је тражено да се поред обуставе извршења, укине закључак јавног извршитеља од 24.07.2017. године у погледу одлуке садржане у делу става 1. алинеја 2. и 3. изреке. На ово указује и сама садржина приговора у ком је наведено да је такса измирена па није било основа за одмеравање нових трошкова. Према томе, супротно закључку Вишег суда у Београду, у спису нема жалбе извршног дужника против решења Вишег суда у Београду П 555/13 од 04.01.2017. године, о којој би био надлежан да одлучује Апелациони суд у Београду, већ постоји приговор извршног дужника против закључка јавног извршитеља, о ком је надлежно да одлучује ИПВ веће Вишег суда у Београду, у смислу члана 12. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић